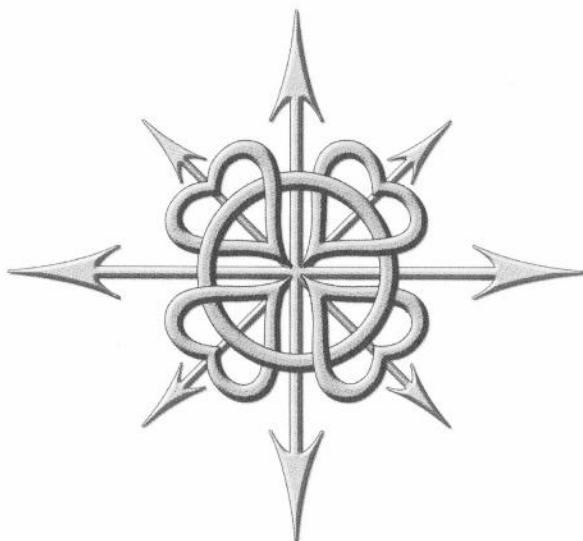

A Fordulat

ÁLLAMISÁG NÉLKÜLI NEMZETEK ÉS NÉPEK AZ EURÓPAI UNIÓBAN KONFERENCIA

Konferenciaelnök: Nelly Maes és Patrubány Miklós

Program

2008. augusztus 18.

A régi Parlament (Olasz Kultúrintézet), Bródy Sándor u. 8.

- 8:00 – 9:00**   **Regisztráció**
- 9:00**   **A konferencia megnyitása – Patrubány Miklós és Nelly Maes**
- 9:30**   **Köszöntések ismertetése**
- 10:00**   **1. beszélgetés: Intézményi konfliktusok**
Harry Jansson /Aland szigetek, Finnország/
Hogyan védjük meg az autonómiát? Intézményi konfliktus Aland és Finnország között
Nelly Maes /Flandria, Belgium/
A föderatív Belgiumtól a konföderatív orszáig: egy flamand megközelítés
Mihályi Molnár László, Fuksz Sándor /Felvidék, Szlovákia/
A magyar nyelv Szlovákiában
Pásztor István, Rácz Szabó László /Délvidék, Szerbia/
Magyarok Szerbiában
- 11:00**   **Szünet**
- 11:20**   **2. beszélgetés: Nyelvi és kulturális politikák**
Douve Bijlsma /Frízia, Hollandia/
A fríz azonosság erősítése Hollandiában
Joan Bellin /Wales, Nagy-Britannia/
Új Wales-i program: Avagy, miként változtatja meg a nemzetet a Plaid Cymru párt – mint a Wales-i egységkormány tagja – a Wales-i Nemzetgyűlésben
Gaël Briand /Bretagne, Franciaország/
Bretagne és a jakobinizmus
- 13:10**   **Ebédszünet / Lunch break**

- 14:40   **3. beszélgetés: Azonosság és emancipáció**
Camilo Nogueira /Galícia, Spanyolország/
Galícia egy európai nemzet
Tatyana Zdanoka /orosz, Litvánia/
Idegenként kezelt orosz származású polgárok Litvániában
A Dél-tiroli kérdés
Borsos Géza /Székelyföld, Erdély/
A székely nemzet időben és térben
- 16:30   **4. beszélgetés: Kitekintés: Államiság nélküli népek az Eu-n kívül**
Ümit Hamit /emigráns ujjur, Németország/
Az ujjur nemzet törekvései
Üzenet Tibet-ből
- 17:30   **Kiértékelés**
- 18:00   **70 éves a Magyarok Világszövetsége**

Harry Jansson

Member of the Åland Parliament

How to defend Autonomy - Institutional conflicts between Finland and the Åland Islands

To be presented at the Conference
Stateless Nations and Peoples in the European Union
18th August 2008, Senate, Budapest, Hungary

I Introduction

Almost ten years ago an Italian scholar, Jur.D. Claudio Scarpulla, wrote the following statement as a result of an ambitious survey of the Åland Autonomy:

"In any case, it will be up to Ålanders to choose whether to insist on the path of European integration or defend their autonomy and Swedish character. So far they have succeeded in combining the two possibilities. In the near future other stringent choices might again be at stake. But the real success of a form of autonomy stands with its ability to renew in harmony with the outside developments."

By his final remarks, Mr. Scarpulla made a statement that has come true in every aspect. His wording has therefor inspired me to the title of my contribution to this conference. Also the very title of the conference, *Stateless Nations and Peoples in the European Union*, is inspiring for an Ålander since we regard ourselves as a nation although not being a state of our own.

For minorities and individuals throughout the world, living under severe conditions where the State concerned, for example, does not accept the very existence of minorities or take every possible action to suppress its own people, the Åland Case might appear to be a problem of the "spoilt child". This is at least how some Finnish officials tend to describe the situation connected to the Ålands Islands in discussions abroad.

As "evidence" for this exaggeration they present statistical material showing the audience the fact that the Åland Islands in many ways are a prosperous society. I hope my presentation will show that even autonomy solutions applied in states governed by the Rule of law need frequent attention and to be protected whenever the central governments tend to abuse the powers conferred on the autonomous entity, or by purpose neglect the autonomy on the international arena.

Let me also underline a few unique characteristics connected with the Åland Islands:

* The Åland Islands are today the sole example in the world of an autonomous territory which also is both demilitarized and neutralized.

* The Autonomy solution for the Åland Islands was arrived at without force of arms.

* The Åland Islands are so far the only autonomous region - among those autonomies that by Constitutional law have had the option to remain outside the Community - that actually has chosen to adhere to the European Union.

II Background

The Ålands Islands have been placed on the map of Europe on three different occasions during history. The first time was in Paris in 1856 when the Peace Treaty was concluded after the Crimean War, and the so-called Åland Servitude established a basis for the demilitarization of the islands. This decision had no relevance to the inhabitants, the Ålanders were neither the subject nor the object of the settlement. The reason for the demilitarization was the strategic importance of the islands and would have taken place even if the islands had been unpopulated.

In Geneva, in 1921 the Ålands Islands were for the second time of special interest for politicians and diplomats. The League of Nations decided to settle the so-called Ålands Islands dispute between Finland and Sweden by granting the Ålanders an autonomous status within the Republic of Finland. The way the League approached the Åland question attracted considerable attention. Even today scholars find this attention justified because it was the first decision of an international organisation on a matter which, according to the traditional system of International Law, would have previously been considered as a domestic issue for the state concerned. In this respect the settlement of the Åland question represented a first sign of a new interpretation of the very concept of (territorial) sovereignty.

For the Ålanders' the outcome of the dispute was a disaster since their desire to be reunited with Sweden was not met. The problem of Ålands self-preservation was to be solved by autonomy and by an internationally guaranteed protection of the Ålanders' Swedish language and culture (for example by stipulating that the teaching of language in schools has to be Swedish and that also restrictions for the right to own land on the islands should be embodied in the Act of Autonomy).

The Ålands Islands settlement from 1921 also contains a special agreement between Finland and Sweden (connected with the Councils' resolution) and a special Convention, "The Åland Convention", which rules that no military installations could be set up in Åland, no war material could be stored there and no armed forces could be maintained in Åland territory.

There is a general saying about autonomies: an autonomy is "reluctantly offered and ungratefully received". In the Åland case we might also add that a) Finland was forced by an international organisation to accept restrictions con-

cerning its sovereignty and for the protection of the Ålanders, b) the whole solution was contradictory to the will of the people on the islands.

The third time the Ålands Islands were put on the European map was during the negotiations for EU-membership 1992 - 1994. In accordance with the Act on Autonomy of Åland, the Ålanders had the option to remain outside, by not giving their consent when the Accession Treaty was to be passed. Therefore the islands suddenly once again attracted international interest, especially among the EU-members which are also contracting parties to the Åland Convention. In the negotiations the Åland Islands used their international background to the maximum in order to secure vital interests.

The specific solution, negotiated first between Finland and Åland during 20 very intensive months and then processed by the Commission in Brussels in 4 months, takes the shape of a separate protocol, making the islands a member of the EU's customs union, but not of the tax union. In addition, rights pertaining to the Right of Domicile (an indigenous right) remain in force even in cases where they infringe community rules.

The Preamble to the Protocol on Åland makes reference to the special status that the Ålands Islands enjoy under international law. Some scholars consider this reference to be of particular relevance by stating that it entails an obligation incumbent upon the European Union not to engage in any activity, be it legislative or political, which would result in a violation of that special status. Other scholars have criticized this general wording in the Preamble by stating that the mentioned Preamble appears to have been drafted with insufficient care.

The truth is that the Preamble was prepared with great accuracy and without bias, but pertaining to specific facts, without the involvement of Finnish politicians or officials.

IV The need for defence of the Autonomy - four examples

Example no 1

Act of Autonomy

Back in 1919 Finland gave an unconditional promise that Åland should have self-government *to the widest extent practicable short of becoming an independent state*. Today it is a fact that for example the much younger Nordic sister autonomies, the Faeroes and Greenland, long ago passed the Åland Islands as far as the degree of autonomy is concerned. For the Åland Islands the absence of the right to impose taxes, other than some minor taxes, is a question of fundamental importance. Legislative powers tend to lose significance in practice, if they are not combined with a certain economic autonomy.

Still, after nearly 90 years, Åland is only partly autonomous and the history has proven that Finland is not prepared to keep its promise about securing for the Ålanders the opportunity of taking care of their own affairs free from regula-

tions from Finland. Hence the deliberately sweeping and unconditional nature of the promise in 1919 was only to pre-empt any justification for foreign powers to intervene on the Ålanders' behalf. Luckily, that effort turned out to be incorrect.

Finland has been willing to discuss a wider Åland autonomy only when the islanders in 1945 once again tried to seek reunification with Sweden (a second Act on Autonomy passed in 1951) and when general progress in the world has made it impossible to refuse further steps towards a more genuine self-government (the third and present Act of Autonomy was passed in 1991 after nearly 20 years of deliberations).

For the Ålanders the crucial question continues to be the following: is it possible in the long run to separate the Ålanders' native language (Swedish) and cultural identity from political control over our economic activities (including the power to tax), without this state of affairs in time threatening the foundations of the very autonomy?

Conclusion number 1: The Åland Islands' path is troublesome since Finland is reluctant to fulfill its promise of full autonomy and because in order to remain a well-functioning arrangement the specifics of autonomy need regular adjustment.

Example no 2

The Åland Islands in the European Union

We have already concluded that the Finnish policy has been to continue to withhold full and genuine self-government from Åland and that in connection with Finland joining the European Union a so-called Preamble was included in the Åland protocol referring to the special status of Åland Islands under International Law. Finland opposed itself to any such remarks and the Preamble came as a shock to the Finnish representatives. The reaction is perhaps easier to understand if one reads a comment by a Finnish senior official made in 2000: he was unable to find any record of an official Finnish policy towards Åland and if there was a policy it was to keep the Ålanders satisfied and silent.

The reason for the secrecy in Brussels in February 1994 was from my point of view obvious: some of the then present EU-members wanted to secure the international status of the Åland autonomy and succeeded by keeping Finland outside the decisive proceedings on the 18th February 1994.

Reluctantly, Finland had therefore on the 22nd February only to accept the fact that the Åland protocol suddenly represented a further and renewed Finnish recognition of Åland's status under International law.

Why was that important you might wonder and some of you might even think that this was much ado about nothing. Well, my answer is that although the Åland autonomy has international backing, the League of Nations does not exist any more and we have good reasons to be doubtful of the Swedish readiness to inter-

vene in such a situation where Finland uses its capacity to change the status of Åland against the will of the Ålanders by repealing the Constitution and enacting a new Finnish Constitution. This, as long as the rest of the world accepts such a dramatic change. And of course the more the status of Åland is embodied in *International Customary Law*, the harder it will be to breach or to challenge the constitutional entrenchment of the autonomy of the Åland Islands.

Conclusion number 2: An autonomy should not hesitate to use, when possible, the international arena in order to strengthen its position.

Example no 3

Right of Domicile

There is, as already mentioned, a special Åland citizenship called the right of domicile, providing the residents of Åland with special citizen status. Right of domicile is acquired at birth if it is possessed by either parent. Immigrants who have lived in Åland for five years and have an adequate knowledge of Swedish may apply for the status *provided they are Finnish citizens*. The Åland citizenship is a requirement for the right to vote and stand for elections to the Parliament of Åland, for the right to own and hold real estate, without restrictions, and to carry out business in Åland, without restrictions.

The problem and at the same time the specific threat to the survival of the right of domicile, is that the EU-protocol on Åland demands that the same treatment must be afforded to all non-Ålanders citizens of the European Union. In other words, all the European citizens - either enjoying the Finnish citizenship or not - should have equal access to the above mentioned rights.

The present situation may not be considered as non-discriminatory. Since Finland refuses to accept a rewriting of the Act of Autonomy in order to rectify the ongoing discrimination, Åland could at any time face a ruling by the European Court of Justice.

Therefore is the right of domicile at great risk and sooner or later the Åland Islands have to highlight this problem on the European level in order to protect its own interests.

Conclusion number 3: The central state, which an autonomous entity is part of, needs to fulfil its international obligations and/or the State Community must take actions when necessary.

Example no 4

The impact of International Conventions on autonomy

On a world-wide level the status granted to the Åland Islands is often considered to be extraordinary and an example for effective minority protection.

However, the safeguards for the national character of the Åland Islands are under severe pressure, due to the considerable number of multilateral instruments on the protection of minority rights that have been created during the last two decades. *The Framework Convention for the Protection of National Minorities*¹ can serve as an example for the impact of the International Human Rights Conventions on Ålands autonomy.

The named Framework Convention is the first binding, multilateral instrument dedicated solely to minority protection. The monitoring process of the last years has revealed that these new obligations are far more stringent and specific than a first reading of the treaty text might evidence. This monitoring activity is carried out by the European Council's Committee of Ministers, adjuvated by the Advisory Committee, a body of 18 independent experts. As far as the Åland Islands are concerned, it was stated in september 2000 that

„According to the Report, the Finnish-speaking population living in province of Åland can be considered a ‘minority-in-a-minority’. Taking into account the level of autonomy enjoyed and/or the nature of the powers exercised by the Province of Åland, the Advisory Committee is of the opinion that the Finnish-speaking population there could also be given the possibility to rely on the protection provided by the Framework Convention as far as the issues concerned within the competences of the Province of Åland. The Advisory Committee is of the opinion that Finland should consider this issue in consultation with those concerned.”

The statement made by the Advisory Committee has been considered to be revolutionary as it contains an explicit recognition of the concept of the „minority-in-the-minority“. The statement is also revolutionary because it is the first time an international legal body has indicated that the international agreements specifically aimed at the protection of the Ålandic community could partly be repealed by Human Rights Conventions.

The current trend in minority rights law, which no longer focuses exclusively on the preservation of a certain status quo, is in many ways contradictory to the factual linguistical development on the Åland Islands. Although formally, at least up until recent years, a highly protected area, it cannot be overlooked that the Åland Islands are closely integrated into the Finnish legal and economic system. As a consequence, the protection of the traditional status of the Swedish language has its limits. For well-paid jobs proficiency in Finnish is more and more necessary. This is seen as one of the main reasons why young people from the Åland Islands move to Sweden.

Conclusion number 4: From being considered as a unique blend of international and domestic law in which the international component is specifically aimed at the preservation of the distinctive Swedish character of the Åland Islands, the strong predominance of the Swedish language is today scrutinized by an international monitoring authority of a human rights convention.

¹ Adopted on 10 November 1994 by the Committee of Ministers of the Council of Europe. Opened for signature on 1 February 1995.

Jansson, Harry

Member of the Åland Parliament since 2007 where he is a member of the Committee for Constitutional issues and the Law Committee. Jansson is a representative of the party Ålands Framtid.

After completing a Master of Political Science at the Åbo Academy University in 1986, Jansson worked as Managing Director for the Åland Chamber of Commerce 1987-1991. During the period 1992-1994 he was Head of Department for Trade and Industry at the Government of Åland and in that capacity one of the two civil servants in charge of Åland's negotiations about EU-membership.

Between 1994 -2002 Jansson was Editor-in-Chief for the newspaper ALAND and worked after that as Municipal Manager for the Community Jomala.

He has contributed to various publications on Autonomy and the Right to Self-Determination and is now working with the bookproject "The Åland path to the European Union 1992-1994".

Nelly Maes

For a Future of Flanders and Wallonia

An Interpretation of the article 35
of the Constitution

NELLY MAES, Flandria

Vlaams
Progressieven

Belgium= 3 communities and 3
regions

DE GEMEENSCHAPPEN

DE GEWESTEN

18 JULI 2008 KNACK EXTRA EDITIE 19

From a Federation to a Confederation

- No need for institutional high tech but a decision in principle.
- OPEN Dialogue from community to community.
- Aim to realize a Flemish-Walloon confederation:
  - Signal of confidence to Walloons: no new obstacles
  - It means that in any case certain issues will still be in a common Belgian context.
- How? The interpretation of the Art. 35: *Vlaams progressieven* is the first to have the ambition to activate the article.

Vlaams Progressieven >>

Exclusive Competences on the Confederal level

1. The organisation and the control of the common capital Brussels and in particular, respect for the linguistic laws in the Brussels Capital Region (regional and local level)
- 2° Confederal international relations competences
- 3° National Defense
- 4° Monetary and fiscal competences of the Confederation
- 5° The financement and the principals of income replacing social security payements
- 6° Confederal transport axes
- 7° list of specific confederal "smaller" competences"

Vlaams Progressieven >>

Exclusive Competences of the confederal authority (1)

Brussels as shared capital

- Belgium = confederation composed by two big federated entities, de federated small entity of the German speaking community and the bilingual Brussels Capital region.
- Competences attached to persons:
  - Brussels Capital Region: Not competent
  - Managed by the two federated entities
- To respond to demands to improve coherence in the Brussels politics concerning person related issues:
  - Conclusion of co-operation agreements
  - Introduction of the "sub-nationality"

Exclusive Competences of the confederal authority (1)

Brussels as shared capital

- The confederation, the federated entities, the territory of the German speakers an the European union: possibilities to invest in their plural capital.
- Confederal "Patronage" on Brussels:
  - Linguistic legislation
  - "ordnance": this is an inferior (lower) law.
- The competences of the local communalities are transferred to the Brussels Capital region.

Vlaams Progressieven >>

Exclusive Competences of the confederal authority (2)

The confederal international relations

“In foro interno, in foro externo”: the right to conclude treaties on competences that are managed by Flanders and Wallonia

- Permanent Representation of Belgium to the EU: full presence of the federated entities
- Diplomatic representatives:
  - In some specific countries and regions: proper representation of the federated entities
  - Elsewhere: confederal representation

Vlaams Progressieven ▶▶

Exclusive Competences of the confederal authority (3)

National defence

- Awaiting a common European defence policy: keep our defence on the Confederal level.
- Compensations:
  - Is not an objective as such
  - If it is the case: decision in the confederal framework
- The exemption clause: no obligation of participation from the part of one of the federated entities

Vlaams Progressieven ▶▶

Exclusive Competences of the confederal authority (4)

The monetary policy and the confederal taxes

- Starting Point: responsibility of bringing in the funds that one wishes to spend.
- Basic platform for common fiscal policy:
  - What is collectively necessary for the confederal competences
  - The solidarity anchored in a confederal social security.

Vlaams Progressieven ▶▶

Exclusive Competences of the confederal authority (5)

The financing and the basic principles of the income replacing regime of the social security (solidarity pacte of Flemish-Walloons)

- Consolidate the organisation of the solidarity and the common platform of the social security between the federated entities.
- Federated entities:
  - Organisation of a proper share of their social security
  - Distinction between income and expenses.

Vlaams Progressieven ▶▶

Exclusive Competences of the confederal authority (5)

The financing and the basic principles of the income replacing regime of the social security (solidarity pacts of Flemish-Walloons)

- Compensation of the costs: defederalisation (f.i.: allocations to families, reimbursement of medical costs,...).
- Regime of income replacement :
  - No competition on the level of social allocations
  - Salary charges linked to replacing income system = common competence
  - Similar situations are dealt with in the same way

Vlaams Progressieven >>

Exclusive Competences of the confederal authority (6)

The confederal axes of transport

- The big axes of transport (basically the European ones) = confederal
  - The axes of transport less visible (Internet, our gas and electricity supply) also have to be kept out of conflict zone between the communities.
- Nuclear Energy policy: confederal

Vlaams Progressieven >>

Exclusive Competences of the confederal authority (7)

Other competences

1. Competences of the Constitutional Court
2. International private law
3. acquisition of the nationality
4. Institute of statistics
5. The administration on car license plates
6. the calculation of the price index
7. specific prize regulations
8. institutions dedicated to some specific policy domains

Vlaams Progressieven >>

Mihályi Molnár László

GYORSJELENTÉS A FELVIDÉKI MAGYARSÁG HELYZETÉRŐL

Már vége volt az első világháborúnak, melyet a vagyonukat és hatalmukat gyarapítani szándékozók szítottak, s ehhez szét kellett zúzniuk, le kellett rombolniuk azokat a közösségeket, melyek még őrizték a Mértéket, a Rendet, a Hitet és az Evangéliumot. Tudták, hogy Európában a magyar nemzet az egyik legnehezebb falat számukra. Ez a nép, mely három évezrede meghatározója Eurázsia szívritmusának, és a szkítákkal, sumérokkal, médekkel, etruszokkal, hunokkal, türkökkel és avarokkal is rokon, ez a nép nem adja el szabadságát. Kiszabadult a török igából is, bár közben német járom alá is kényszerült, de szabadságarcos fiai (Rákóczi és Kossuth katonái) nem tűrtek meg zsarnok idegent maguk fölött. Miközben a magát műveltnek nevező Nyugat barbár módon rontott rá a keresztény hagyományokra és a népek nemzeti kincsesházára, hogy átadják a hatalmat a bankok és uzsorakamatok szennyében meggazdagodott pénzügyi arisztokráciának, addig Magyarországon a magyar nemesi réteg önmaga készült átalakítani és működtetni a rendszert. Ezért kellett kivéreztetni az első világháborúban: hogy leigázhassák, feldarabolhassák, kismimzihessék és megalázzák. Területét nagyhatalmi összeesküvés által szétosztották az elmúlt öt-hatszáz évben vendégként bebocsátott és a vendégjoggal visszaélő népségek között. Oláhok, tótok, ruszinok, rácok, bunyevácok marcangolták hazánk testét, elrabolva földjeink kétharmadát. És elkezdődött a rombolás, a fosztogatás, az óslakos magyarság meghurcolása, elüldözése, megszégyenítése, történelmi emlékeinek sárba tiprása, az emlékezők elhallgattatása.

Nemzetünk tagjainak millióit igyekeztek idegen nyelve, idegen szokásokra, idegen kultúrára szoktatni, csábítani, kényszeríteni. Erőszakkal, zsarolással, csalással és hazugságokkal próbáltak mihamarább befolyást nyerni a magyarok lelke felett. Százerek buktak el ebben a küzdelemben, hódoltak be az elnyomó sovinszta hatalomnak, mely előbb a fasizmus, majd 1945 után a kommunizmus képében pöffszkedett, de akkor is, mint most, egy istentagadó, liberális pénzügyi maffia eszköze volt csupán. **EZ A MAFFIA AZÉRT SZÍJTJA AZ INDULTOKAT SAJÁT MAGA ELLEN, HOGY AZ ANTISZEMITIZMUS MEGFÉKEZÉSÉNEK ÜRÜGYÉVEL MEGSZEREZHESSE A TELJES VILÁGURALMAT!** Pénzügyi befolyásával uralja a fegyverkereskedelmet, s ezzel a hadseregeket és kormányokat is. Kezében tartva a tömegtájékoztató stratégiai bázisait (tévék, rádiók, reklám, közvéleménykutatás, újságok) szabályozni tudják a hitükből, hagyományaikból kiforgatott és a napi megélhetési gondok szintjére degradált néptömegek indulatait is. Lázadásokat, háborúkat tudnak elindítani s megfékezni.

1920-ban a győztesnek nyilvánított nagyhatalmak úgy rajzolták meg Magyarország térképét (holott Magyarország az osztrák uralom alá rendelve volt része az első világháborúnak), hogy elvették területének kétharmadát. Románia többet kapott (110 ezer négyzetkilométert,) mint a maradék ország területe lett (95 ezer), és kb. 5 millió magyar nemzetiségű polgárt vettek el tőle szülőföldjükkel együtt. Csehszlovákiában a csehek után a német nemzetrészt kb. 3,5 millió volt második helyen a 2 milliónál kevesebb szlovákság mellett, ezért úgy állították be, hogy a cseh és szlovák egy nemzet, csak nyelvjárási különbségű. A magyar nemzetrészt 1 millió volt, a mai Szlovákia területén élők közt több mint egyharmadnyi részt alkotott, (jelenleg csak 9,5 %) . És akkor még fél milliónyi volt a rutén nemzet száma.

A második világháború előtt Szlovákia önállósult, de a magyar többségű területét egyezményileg átadta Magyarországnak (ez kb 10 ezer négyzetkilométer, ahol 90% fölötti volt a magyarok aránya).

Az önálló Szlovákia az elsők közt csatlakozott Hitlerhez, Németország oldalán vett részt a szovjetekkel közösen kirobbantott második világháborúban, csatlakozott lengyelország megtámadásához, és az elsők közt vitette el gyűjtőtáborba területéről a zsidókat , Németországnak fizetett az elszállításért. A zsidók elleni törvényt csak az Egyesült Magyar Párt elnöke (gr. Esterházy János nem szavazta meg a Szlovák Állam parlamentjében), 1945-ben mégis öt vitették szovjet fogságba, majd távollétében koncepciós perben, hamis vádak alapján halálra ítélték, és a magyarok megfélemlítése céljából akarták kivégezni, de hazahozatala után nemzetközi nyomásra életfogytigra módosították, és egy börtönben halt meg kegyetlen viszonyok közepette. Hamvait csak néhány hónapja adták ki Schwarzenberg cseh külügymin. közbenjárására. A prágai börtönben rejtgettek. Még a holttestétől is félték. Esterházy rehabilitálását a szlovák hatóságok megakadályozzák, ennek felvetését is elutasítják a hivatalos körök, vagyis védelmezik a jogtalanság időszakát.

Szlovákia Hitler oldalán vesztes állam volt, de mégis győztes lett azáltal, hogy újra szövetséget kötött Csehországgal, melyet győztesnek tekintenek, így még a hadikártérítésből is részesülhetett, melyre Magyarországot kötelezték, mely ország a német megszállás után szovjet megszállás alá került. (ezt személyesen Sztálinnak, a XX. század egyik legnagyobb tömeggyilkos rendszer vezetőjének köszönhatték, aki nem titkolta, hogy a szláv bolsevik érdekeket mindenképp elé helyezi).

A hivatalos szlovák történetírás védelmezi azt az álláspontot, hogy mindez a világháború utáni igazságos rendezés eredménye, azzal együtt, hogy Csehszlovákia szabad kezet kapott a németek és magyarok eltávolítására . Kb. 3 millió németet deportáltak, közülük átszállítás közben kb. 50 ezer főt a Sumava mocsaraiba géppuskáztak (teljes szlovák együttműködéssel). A magyarokat egyrészt a németek helyére hurcolták kényszermunkára a műveletlenül marad földekre rabszolgának, majd Magyarországra toloncoltak tízezreket. Nemzetközi nyomásra úgynevezett lakosságcserét kényszerítettek ki: a Magyarországon élő szlovákok helyére. Magyarországról az önként jelentkezők költözhetnek, Szlovákiában viszont erőszakkal jelölték ki az áttelepülőket: azokat a magyaro-

kat, akik nagyobb birtokkal, földdel, házzal rendelkeztek, illetve az értelmiséget, főleg tanítókat.

Ezeket az intézkedéseket Benes elnök rendeletei (Benesi dekrétumok) alapján tették meg, holott Benes nem lehetett legitim elnök. 1938-ban önként lemondott, a helyébe lépő új elnököt (Hácha) Svájcból üdvözölte), közben a háború alatti időben megbízatása amúgy is lejárt. Nem volt parlamenti felhatalmazása ezekre a fasiszta jellegű dekrétumokra, de mégis törvényként kezelték azokat, és a szlovák parlament az elmúlt évben ÉRINTHETETLENNÉ nyilvánította ezeket. (néhány rendelkezés a zsidó törvények átirata volt németre és magyarra !). Ezek a vagyonekbevételek a főleg magyar nemzetiséget tömörítő református egyházat is sújtották, de kárpótlást, a többi egyházzal ellentétben, nem kapnak. Több ezer ember veszítette el vagyonát, házáat, s került akarata és beleegyezése nélkül más területre, országba. 1945-től 1949-ig magyar nemzetiség hivatalosan nem létezett, a magyar nyelvhasználat tilos volt a hivatalos érintkezésben és nyilvánosan is. Sem magyar nyelvű oktatás sem vallási szertartás nem lehetett magyar nyelven. A magyar történelmi emlékek, táblák, műemlékek, feliratok többségét megsemmisítették vagy eltávolították, ill. szétrombolták. A könyvtárak magyar anyagát bezúrták. A magyar egyesületek tulajdonát elvették, mai napig vissza nem kaphatják. Megakadályoznak minden kárpótlási kísérletet.

Ezután ugyan megengedtek némi jogokat a kommunista párt hú embereinek irányítása és terrorja alatt. 1950-ben a magyarok alig negyed része merete megvallani nemzetiségét (vannak, akik ma sem merik vállalni az akkori brutalitás miatt). Egy rendszeres és módszeres elnyomás részeként nem engedélyezték a magyar őslakos területeken a magyar települések nevének használatát, a magyar földrajzi nevek használatát, a magyar keresztnévek hivatalos bejegyzését. Szlovákokat telepítettek a színmagyar területekre, a hivatalokban betiltották a magyar nyelvet, a két világháború közötti 750 magyar iskola helyett már alig 250 maradt. Szennyező ipari létesítményeket telepítettek államilag a magyar vidékekre, ahol ezekhez nem vagy alig képeztek magyar szakembereket, ezért a közép és felső vezetés az északi területekről érkezett. 40 év alatt 10 - 20 km-rel hozták délebbre a magyar-szlovák nyelvhatárt. A háború előtt magyar többségű Kassán jelenleg csak 4 % magyar él. A mostani kormány újra megkezdte a nemzeti sovíniszta programját: a magyar iskolák helyzetét anyagilag és adminisztratív úton is lehetetlen helyzetbe kívánják hozni. A magyar kulturális rendezvények alig kapnak támogatást A kulturális költségvetés 1 %-át sem, a lakosság 10%-a részére. A közszolgálati televízió napi kb 40 órás adásából csak 10 perc jut a magyar közösségnek, holott a koncesszionális illetéket egyformán fizetik. Hosszú idő után, még az alózó kormány ideje alatt engedélyt adtak egy magyar egyetem alapításához (Szlovákiában 22 van), de ennek működését pl. az akreditáció terén és anyagi téren is hátráltatják. Lehetetlenné teszik a magyar intézmények működését, és tiltják az autonómia kérdésének felvetését is.

A kormány egyik pártja nyíltan magyarokat gyalázó kijelentésekkel érvel a közvélemény előtt minden következmény nélkül.

Mindezt azért teszik, hogy kilátástalannak tűnjön a fiatalok előtt a magyar identitás megtartása.

Gyalázzák a magyar oktatást, hogy a magyar szülők ne ezt válasszák.

Gyalázzák a magyar történelmet, hogy a magyarok önbecsülését megtörjék, és a magyarokat megszegyenítsék. Újabb az oktatási törvényben teszik egyre kiszolgáltatottabbá a magyar nyelvű iskolákat, hogy ezzel tovább bomlasszák azt, amit 88 éven át nem tudtak eltiporni.

Hatóságilag leplezik a magyar emberek elleni erőszakot (Malina Hedvig ügy).

Megakadályozzák Esterházy rehabilitálását, mert el kellene ismerniük, hogy a magyarok megfélemlítése céljából, hazug vádak alapján, barbár gyűlölettel szítva ítélték el.

Nem engedélyezik az autonómia meghirdetését, mert az megállítaná a szisztematikus etnikai tisztogatást.

A szlovákiai magyarok legnagyobb vétke, hogy nem lettek szlovákká, mert megőrizték nyelvüket, kultúrájukat, keresztény hitüket (85 % vallja magát katolikusnak, reformátusnak vagy görögkatolikusnak a magyar nemzetiségűek közt), vagyis nem hódoltak be az államhatalom erőszakos és burkolt manipulációjának. Illetve a demográfiai fejlődésből hiányzik 1 millió, vagyis ennyi gyarapítja most főleg ateista liberális és szocialista fertőzöttségben a szlovákok statisztikai arányát. Sajnos ez a tisztulás ára a 88 éves keresztút után.

A szlovákiai magyarokat az indiai rezervátumok szintjére kívánják süllyeszteni, ahol az őslakosok csak folklorisztikai érdekességként jelenhetnének meg. !!!

Amikor nyílt levéllel fordultunk Szlovákia vezetőihez és népéhez, mely levelet több százan írtak alá (sajnálatos módon az MKP parlamenti képviselői nem csatlakoztak, ezzel lemondtak arról, hogy a jövőben támogassuk őket), erre lényegében a szlovák közvélemény nem reagált, illetve reagálása hallgatás volt, viszont a miniszterelnök a legutóbbi megnyilatkozásaiban arra uszítja koalíciós partnerét (hogy ő maga tiszta maradhasson), hogy nyugodtan folytassa magyar-ellenes programját, Szlovákia magyar többségű területeinek nyelvi, kulturális és gazdasági bekebelezését, leigázását és a magyarok megfélemlítését. Hallgatólagosan pártfogásába veszi a Szlovák Nemzeti Párt vezetőinek magyargyűlölettel és hazugságokkal telített nyilatkozatait. Ennek a pártnak a képviselője irányítja az oktatásügyet, ahol a magyar iskolák elszlovákosítása, illetve a magyar iskolák és magyar oktatásügy lejáratása, tönkretétele és lehetetlen helyzetbe hozása talán fontosabb, mint a szlovák iskolák színvonalának emelése. Ez az a helyzet, amikor valaki nem az érdemeivel akar kiemelkedni, hanem úgy, hogy maga körül másokat letapos!

Mellékelem a levelet, melyet a Magyarok Világszövetsége, annak elnöke is támogatott aláírásával:

Nyílt levél a Szlovák Köztársaság polgáraihoz és vezetőihez !

Tisztelt Polgárok !

Alulírott szlovákiai magyar nemzetiségű állampolgárok aggodalommal szemléljük az elmúlt hetek eseményeit, melyek arra intenek, hogy őrizzük a békeséget ebben a térségben. Ez azonban nem jelenti azt, hogy hallgatólagosan el kell fogadnunk minden ellenünk irányuló rágalmat és támadást. Reméljük, hogy azok a diktatúrák már nem térhetnek vissza ide, amelyek az állami szintre emelt terrorral, félelemkeltéssel teremtettek látszólagos békét, rendet, nyugalmat, holott valójában a rettenetes fojtotta el a szót, a szabad véleményt, az igazságot. Hazugságokra nem lehet jövőt építeni, erőszakkal nem lehet emberibb viszonyokat kialakítani és egyenlőség nélkül nem lehet demokráciáról beszélni. A XXI. század Európájának kulturált magatartásra van igénye.

Amikor a rendszerváltást követően lehetőség kínálkozott a háború utáni igazságtalanságok jóvátételére vagy enyhítésére, akkor sokan csak a kommunista diktatúra jogtalanságainak következményeit kívánták felszámolni. Kevesen akartak emlékezni arra, hogy Szlovákia is kiszolgáltató helyzetben került a fasiszta nagyhatalmi önzés csapdájába a háború alatt, és csak a kommunista sztálini manipulációnak köszönhető, hogy a háború után a győztesek oldalán jegyezték be, mint a megújuló csehszlovák állam részét. Beneš elnök - akiről azóta kiderült, hogy a szovjet KGB ügynöke volt, s feladatul kapta, hogy 1948-ban játssza át a hatalmat a kommunistáknak - nem csupán a magyarokat és németeket, hanem a szlovákokat is gyűlölte. A magyaroknak és németeknek pedig a zsidók korábbi sorsát szánta. Ez a gyűlölet fogalmazódott meg a háború utáni törvényerejű rendeleteiben, dekrétumaiban. Ellenséggé bélyegzett minden magyar és német nemzetiségű vagy származású embert, aki nem tudta bizonyítékokkal alátámasztani, hogy fegyveresen harcolt a fasiszták ellen. Így váltak ellenséggé még azok a német és magyar nemzetiségű gyerekek, akik a háború alatt még nem is éltek, nem beszélve az asszonyokról és az öregekről. A dekrétumok következményei többnyire börtönbüntetésben, kényszermunkára hurcolásban, vagyonekrobzásban, erőszakos Csehországba vagy Magyarországra deportálásban realizálódtak. Vagyis bűnössé nyilvánítottak az országban közel 4 millió polgárt csupán származásuk, nemzetiségük avagy anyanyelvük miatt. Ezek levéltárakban dokumentált tagadhatatlan tények. Ezeket nem lehet semmisé tenni azzal, hogy elhallgatjuk vagy meghamisítjuk. Beneš tetteinek és az akkori gyűlöletből fakadó megtorlásoknak a védelmezése nem méltó korunk Európájához. Mert a következmények máig eleven sebként fájnak nem csupán az akkor meghurcoltak, hanem gyermekeik és örököseik lelkében és emlékezetében is. Ezért kívánt az MKP a megbékélés útját felajánlva, enyhítést keresni erre az elfertőzött, és hatvan éve gennyesedő sebre. Az orvosi szaknyelv a seb kitisztítását javasolja, de ha ezt elmulasztják, akkor az nagyon súlyos következményekkel járhat ebben a térségben.

Az Európai Unióban csak a nagykorúan és éretten együttműködni tudó, egymás iránt érzékeny, egymás értékeit tisztelni tudó népeknek van felemelkedése. A Kárpát-medencében már sokszor kihasználták az „oszd meg és uralkodj” politikája szellemében az itt élő népek egymás ellen uszítását azért, hogy idegen érdekeket érvényesítsenek. Ha ez most is sikerül, akkor mind a szlovák mind a magyar nemzet elvesztheti önálló kibontakozásának esélyeit.

Ezért fordulunk Önökhöz, hogy ne a gyűlölet vezérelje indulataikat, hanem a megértés, és próbálják így megfontolni az itt ezerszáz éve szülőföldjén élő nép sorsát, érzéseit és kéréseit.

Ideje már, hogy felnyíljon a világ szeme, megalékelje ezt a manipulációt, aminek elsősorban Közép-Európában kell helyreállítani a kozmikus időt, vagyis ki kell szabadítani a fizikai és szellemi rabságából az 1920-ban túsul ejtett magyarságot. Miközben elvakult és félművelt szerb, orosz, román, szlovák és cseh politikusok jajgatnak a koszovói szerbek sorsa miatt, természetesen sötétben elfeledkeznek arról, hogy ők maguk milyen lopott holmi miatt aggódnak valójában. Az orosz birodalomban a cári idők óta népek tucatjait tartják gyarmati sorban, s ha azok pisszenni is mernek valamiféle önrendelkezés jogáért, akkor a világ legnagyobb hadseregét mozgósítják ellenük. Csecsenek, cseremiszek, karjalai finnek, szibériai néptömegek, kirgiziek, türkök milliói sínylődnek kiszolgáltatottan orosz fennhatóság alatt. Most érhető meg, hogy már az 1920-as években miért volt oly sürgető az utódállamokban a magyarok arányszámának megváltoztatása, idegenek betelepítése a magyar vidékekre, a magyar iskolák felszámolása, ortodox templomok építése Erdélyben, a magyar intézmények bezárása, a történelemkönyvek hazug átírása, a magyar helységnevek eltüntetése, feliratok leszedése, szobrok ledöntése...

Hogy amikor netán a nagyhatalmak mégis megengednék az önrendelkezési jogot, akkor legalább papíron ne legyenek itt a magyarok többségben, ahol az előző évezredekben talán még átutazóban sem jártak a most basáskodó népek elődei! Mert ne feledjük: akkor is (Trianonban) a nagyhatalmakon múltott, hogy hol lesz a határ, akkor most mit ugrálnak a fosztogatók, hogy most is a nagyhatalmak döntenek el Székelyföld, a Felvidék és Vajdaság magyarságának önrendelkezését! Ehhez persze nekünk sem szabad csendben maradnunk! És ennek be kell következnie. Ezt már tudják a kormányok felelős emberei, csak rúgnak még néhányat, mint a leszúrt disznó az ólajtóba. Most már az Unión belül ez még csak nem is határrendezési kérdés, hanem csupán regionális átszerveződésre vár. 1920-ban sokkal kegyetlenebb, sokkal durvább, sokkal nagyobb tömeget érintett Magyarország feldarabolása a mostani Koszovó ügyéhez képest. Koszovóban csupán 7% szerb él. Magyarországtól 5 millió magyart süllyesztettek gyarmati sorba, területének mindössze egyharmadát hagyták meg. Elorozták ásványi kincseinek nagyobb részét, elvágta vasúti és közúti csomópontjaitól, vidéki kulturális bázisaitól fosztották meg (Pozsony, Kassa, Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Szabadka, Ungvár). Románia nagyobb területet kapott, mint ami megmaradt Magyarországnak!!! A színmagyar ősi Székelyföldön még ma sem akarják engedélyezni az önmegnevező magyar feliratot. Az iskolákban, a nehezen kiharcolt magyar tannyelvű iskolákban hatal-

mi beavatkozásokkal rontják az ott tanulók esélyeit (magasabb óraszám, több érettségi tantárgy stb.)

Az utódállamok, melyeket Kis Antant névvel is illettek, mivel az antant hatalmaktól kapták ajándékba országukat mindenféle néphatalmi akarat nélkül, összefogtak a magyar nemzet megfojtására: gazdaságilag elszigetelték, régi gazdasági kapcsolataitól elvágta. Ezért ezek az államok felelősek azért, hogy egyedül Mussolini Olaszországa majd Németország nyújtott csak gazdasági segítséget, mielőtt teljesen kivérzett volna, mint egy cserbenhagyásos gázolás áldozata. Ezt a helyzetet nem Magyarország és nem Horthy Miklós kormányzó választotta, hanem szomszédai és a győztes nagyhatalmak kényszerítették rá. A második világháború után mégis ugyanúgy meghurcolták, mint korábban, amihez a szláv nagyhatalmi gőg, a orosz kommunista barbarizmus is hozzájárult. Persze a világ többi nagyhatalmának elnéző mosolya mellett, akiket ezért joggal megillet a cinrosság vádja. És éppen hatvan éve a KGB ügynöke, bizonyos Edvard Beneš átjátszotta Csehszlovákiában is a hatalmat az orosz kommunizmus kiszolgálóiknak, akik az internacionalizmus nevében próbálták beolvasztani a magyarságot a nagy szláv tengerbe. De előtte éppen ezért kapott szabad kezet a magyarok és a németek felett, csak azt sajnálta, hogy nem engedték meg neki a haláltáborok felállítását...

Nagy veszteségekkel járt, de nem pusztultunk bele. Igaz, hogy nem vagyunk legalább kétfélemillióan, mint a demográfiai folyamatok törvényei szerint lennünk kellene, mert a deportáltak hiányának, az asszimiláltak pedig a másik nemzet számát gyarapították statisztikában, de nem erkölcsi tartásban. A salak kihullott, a szemét lemorzsolódott (ezért oly alacsony a megszállt területen a szocialista és liberális szimpatizánsok aránya!). És az sem sem ritka jelenség, hogy sokan beleszerettek túsztartóikba, és már annyira lojálisak irántuk, hogy nemzeti érdekeink elé képesek helyezni ezt a torzult lélekállapotból fakadó érzést...

Maradtunk félmillióan a Felvidéken. És itt kell azt mondani:

ELÉG VOLT!

TESSÉK RENDEZNI JOGÁLLÁSUNKAT!

DOUVE BIJLSMA

FRISIA, NEDERLAND

HISTORY OF FRYSLÂN

At the start of the Christian era Roman writers speak of the Frisians for the first time. In the Early Middle Ages Frisians inhabit the North Sea coast from Flanders up as far as Denmark. About three quarters of the Netherlands – not existing as a state at that time – belonged to Frisia. At that time Frisia was a kingdom consisting of seven parts separated by the sea. After the Frisians had been converted to Christianity they came under the influence of the Franks. Divided by conflict internally Fryslân lost its independence for the most part around 1500 AD and became part of the German Empire and the Dutch Republic. After the French Revolution in the late 1700's Fryslân lost its independence altogether and has since been part of the Kingdom of the Netherlands.

FRISIAN MOVEMENT

In Fryslân as a province of the Netherlands movements came into existence that promoted the preservation of Frisian language and culture. These movements tried to influence the ruling Dutch political parties by their actions. This was not very successful though and in 1962 for some Frisians that was the last straw.

FROM MOVEMENT TO POLITICAL PARTY

Thus the Frisian National Party was founded in 1962. Its founding met a lot of protest in the Netherlands at first. Some political parties even wanted to ban the FNP from existing.

They did not succeed however and as time went by the FNP has obtained a firm position for itself in Frisian politics. At the council elections of 2006 FNP succeeded in getting 9,5 % of votes, 54 of 702 local council members. After these local elections FNP also obtained 5 aldermen, while there is one FNP mayor. A milestone after steady growth over the years. In the Frisian Council, the regional parliament of Fryslân, FNP also has been successful. The steady and consistent growth manifests itself here too, to 9,4 % of votes in 2007, 5 members of Parliament and securing a position as fourth largest party after the Christian Democrats (CDA), the Social Democrats (PvdA) and the Liberals (VVD). Furtheron, FNP is represented in the Senate of the National Dutch Parliament through a combination with other regional parties.

POLITICAL INFLUENCE OF FNP

In 2007 elections took place for the regional parliament of Fryslân. Although results were less than the previous elections FNP was content with consolidating its position after the all-time high of 2003. Of 43 seats 5 are being occupied by FNP now. As a result of the elections outcome FNP succeeded in participating in the formation of a regional government. Negotiations stretched out for two months and the ensuing 'course document' consists of 75% FNP goals, as the former CDA delegate governor Siem Jansen put it. Nevertheless negotiations failed partly by Christian Democrats who stated that FNP supporters could not be trusted. Such statement came after two months of negotiating. The true reason we think is that FNP is too strong. By taking over FNP's political goals the objective was to take the wind out of FNP's sails. After this the ruling parties have reduced the original 'course document' in a coalition document. Thus it works: as FNP turns out stronger in elections other parties take over our political goals. In this way the ruling Dutch political parties try to subdue FNP. A positive outcome of this is that the political goals of FNP are more or less being realised. The regional parliaments elect the members of the Dutch Senate. In this way, co-operating with other regional parties FNP has succeeded for the second time in getting its Senator in the First Chamber of national Dutch parliament.

FRYSLAN IN EUROPE

In 1981 FNP was one of the founding members of the European Free Alliance.

Since several resolutions have been adopted and treaties signed that protect the rights of minorities and regions especially in the realm of culture and language. EU has thereby established itself as an important factor in the interest of minorities and regions in Europe.

That position however has not been strengthened by the rejection of the Constitutional Treaty by some member states, among which the Netherlands.

Governments of these member states have been spoiling the social climate by the referenda on the Treaty and by their everyday politics. Moreover, EU is often blamed for constraining regulations that ministers of these member states themselves have approved of.

To put it simply: hypocritical and not fair. EU as a punchball and as a distraction of attention from national political problems.

In this way a movement has been set in motion that is shifting power back to national member states again. A movement that is no good for EU and also no good for minorities and regions. We will have to formulate a good answer to that in order to regain our position. The answer is contained as far as I am concerned in taking up political action towards a Europe servicable and closer to its citizens. A more direct influence of citizens on European politics is needed to

provide EU with a stable basis. In other words a Europe that has the support of its inhabitants.

CONCLUSION

To finish I return to my starting point. Frisians from Kingdom to Provinces, spread out over two member states. Frisians in the Netherlands and Germany are being re-united by EFA. FNP from the Netherlands as founding member in 1981 and Die Friezen from Germany admitted as observing member of EFA in 2008. Let's hope the North Frisians with their SSW from Germany's Sleeswyk-Holstein will join in. Our dream and goal is either one united EFA-list in all EU member states for the elections of European Parliament or a directly elected Committee of the Regions (which in the Netherlands now still consists of appointed governors) as a Senate of Europe for minorities and regions. In this way we can build a stable Europe supported by its inhabitants. The alternative consists of further renationalization of Europa with more power to the member states, and the pursuit of more autonomy by minorities and regions or even a new member state of their own as in Scotland. That is an understandable option that can lead to less stability however and to less power of EU towards other political forces like China / Asia and the USA. As far FNP is concerned the answer lies in a Europe of the Regions that can rely on public support, stability and less power for the member states.

FNP,
Douwe Bylsma.

Joan Bellin

Wales, GB

Wales: How Plaid Cymru in Government is Making a Difference

Friends, it is a pleasure to be here today

Gyfeillion, mae'n braf bod yma heddiw, Those words in my native language now have co-official status in the European Union thanks to the hard work of Jill Evans MEP and the One Wales government. Another example of how Plaid Cymru in government is making a difference.

The decision for Welsh to have co-official status was formalised last month in Brussels when the UK Government reached agreement with the EU Council of Ministers. Jill Evans MEP worked with the One Wales Government for the move, and negotiations were then taken forward by the member state government.

It is a tribute to Jill Evans - who has been campaigned for many years to improve the status of Welsh in the EU. Former Heritage Minister Rhodri Glyn Thomas and the Presiding Officer of the National Assembly for Wales Dafydd Elis Thomas can also take credit thanks to their unfailing support. It shows how important it is to have Plaid Cymru MEPs who fight to preserve Wales' distinct political identity and make sure our communal voice is heard loud and clear abroad.

Whilst initially co-official status will apply to the Council of Ministers, the intention is to extend this so that people and organisations in Wales will be able to correspond and communicate with the EU institutions in either of our two official languages. There will also be limited interpretation from Welsh available at some official EU meetings.

The European Union affects our daily lives more and more and it's only right that people should be able to choose Welsh to deal with the EU institutions if they so wish.

Eight three years since our formation, Plaid is governing Wales for the first time in our history. We are delivering in government and succeeding as a party. The Plaid driven One Wales government has inspired a new Welsh agenda for a modern, just and prosperous nation.

Plaid Cymru is now a mainstream party of government in national government but also in councils across the country. In May's local government's elec-

tions Plaid Cymru matched our best ever result. We have 205 councillors the second party in local government in terms of councillors. The elections confirmed our status as a party for the whole of Wales, making gains all over the country. We made major progress in the Valleys, our cities and our rural communities, along with breakthroughs in new areas. Plaid Cymru now lead three councils and are involved in running four more, including governing in our capital city, Cardiff for the first time in our history. There are now far more elected voices in Wales speaking up for Wales' diverse communities.

Friends, last month we celebrated one year of the Plaid driven Government and the creation of a new Welsh agenda.

Some people ask me why we need to support the One Wales Government.

My answer to them is did you support the campaign against the downgrading of hospitals, the One Wales government stopped the proposals...did you want to ensure a fair pay deal for our nurses...we secured this, and are you proud that we finally have a Economic Development Minister who wants to spread prosperity across the nation Plaid Leader Ieuan Wyn Jones is delivering in government.

We have created a new Welsh agenda in government. It is a forward-looking, progressive agenda building a modern, just, and prosperous nation.

Before Plaid Cymru came to power there were no proposals on how to take forward a referendum to create a proper Parliament for Wales; and no intention to legislate on the Welsh language. The new Welsh agenda also means that issues that were once ignored because they weren't devolved are now central to political debate. Plaid's presence in government has ensured that issues like the future of public service broadcasting and the criminal justice system are now being openly debated in Wales. The new Welsh agenda has changed the colour, the debate, the very conduct of Welsh politics. It's grown-up European politics.

I want a more democratic Europe, the result of the Irish Referendum shows that there is a split between the elites of Europe and the people's Europe.

Before Europe can move forward we first have to tear up the Lisbon Treaty. The outdated vision of a Europe dominated by the big member states has failed. Europe's leaders must now aim for a more democratic Europe: a Europe of the peoples. Plaid Cymru believes in a Europe where the people of small nations such as Wales would count just as much as Ireland or France. Size is not an issue here. Six out of the 27 current member states are smaller than Wales.

Wales is excluded from the top table - the Council of Ministers because we are not yet an independent nation. Plaid Cymru Rural Affairs Minister Elin Jones sits behind London's Minister while Latvia and Malta can fight for their corner. As Elin said..."Now at least we are in the room, but our rightful place for Wales is at the table in our own right."

Plaid Cymru has an ultimate goal, a vision for our country. Our vision is of an independent Wales standing shoulder to shoulder with the nations of the world and extending a hand of friendship both within and beyond our country. Our vision of an independent Wales is rooted in the needs of the everyday lives of the people of Wales.

As Jill Evans MEP has pointed out we put forward alternative proposals when the constitution was being written. They are more relevant now more than ever.

We pointed out that since two thirds of European legislation is implemented at the regional and local level, these levels of government should play a part in European decision-making. We proposed mechanisms to make this possible.

The EU is unique in being a multi-state union with shared and divided sovereignty. Much of the scepticism about Europe can be put down to the democratic deficit at its heart. In a democratic society people have the right to know to whom they are allocating which powers and responsibilities. The only way of closing the divide between European citizens and institutions is to recognise the historical, cultural, territorial, political and institutional identities of nations and historic regions. Their political and legislative powers within the member states must be reflected in their executive, legislative and judicial relations with the European Union. Plaid Cymru's and EFA's ideas are back on the agenda now.